

ἐν 44, σ. 292, ἀριθ. 207.

«... ἕτερος νόμος, ἄγραφος καὶ ἐκ συνηθείας ἀνέκαθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐπεκράτησε εἰς Πελοπόννησον, ἀναιρεῖ τοῦτον τὸν νόμον (περὶ συνεισφορᾶς τῆς προικῆς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν κληρονομίαν) ...».

721

1823. Ἀπόφασις, 25 Σεπτ., ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάροῦ, τοῦ ἐπαρχικοῦ κριτηρίου,

ἐπὶ κληρονομικῆς ὑποθέσεως, ἐν 44, σ. 293–294, ἀριθ. 211.

«... ἐπειδὴ... εὗρομεν τὴν διαθήκην αὐτοῦ κατὰ πολλοὺς τρόπους ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ τοπικὰ ἔθιμα, διὰ τοῦτο ἀποφασίζομεν... νὰ ἀποτιμηθῇ ὅλη ἡ περιουσία... καὶ ἐξ αὐτῆς ὅλης νὰ ἐξαίρεθῇ πρῶτον τὸ χρέος του, τὰ ἐξοδα ὅλα τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς ταφῆς, τὸ κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνήθειαν ἐπταμοῖριον τῆς γυναικὸς του...».

722

1823. Ἀρ. ΙΑ' τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως, ἐν Ἀστρεῖ, 1 Ἀπριλίου,

ἐν 228, τ. 2, σ. 104–109. Διορίζεται ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀρχιεπισκόπου Ρέοντος καὶ Πραστοῦ, τοῦ ἐπισκ. Ταλαντίου, τοῦ ἱερομ. Βενιαμὶν Λεσβίου, τοῦ ἱερομ. Γερασίμου Παππαδοπούλου, τοῦ ἱεροδ. Γρηγορίου Κωνσταντᾶ, τοῦ Πανούτσου Νοταρᾶ, τοῦ Ἰω. Ζαῖμη, τοῦ Γ. Αἰνιάν, τοῦ Ἰω. Κοντουμᾶ, ἡ ὁποία «νὰ ἐκθέσῃ τὰ κυριώτερα τῶν ἐγκληματικῶν ἐκ τοῦ προχείρου, ἐρανιζομένη ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν ἡμετέρων ἀειμνήστων Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων καὶ ἄλλοθεν...».

723

1823. Ὁργανισμὸς τῶν Κριτηρίων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νήσου Κρήτης, ἐξ ἄρθρων 33,

ἐν 228, τ. 4, σ. 28–32. Οἱ εἰρηνοποιοὶ κριταὶ κρίνουν ἀνεκκλήτως μέχρι 50 γροσίων τὰ πρῶτα Κριτήρια μέχρι 200 γροσίων. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτέρου Κριτηρίου ἐκκαλοῦνται εἰς τὸ Ἀνώτερον τῆς Ἑλλάδος Κριτήριον. Τὰ Κριτήρια κρίνουν κατὰ τοὺς νόμους τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως, κατὰ τὸν § π' τοῦ Προσ. Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις κρίνονται ἀνεκκλήτως δι' αἵρετοκρισίας, ἐκ πέντε μελῶν, ἐξ ὧν ἐν διορίζει ὁ Ἐπαρχος καὶ ἀνὰ δύο οἱ διάδικοι. ἄρθρα 1, 11, 15, 20, 32 καὶ 33.

724

1823. Ὁδηγίαι τοῦ Βουλευτικοῦ πρὸς ἐπαρχιακὸν Κριτήριον,

ἐν 228, τ. 2, σ. 156 καὶ 463, καὶ ἐν 352, σ. 293.

17 Σεπτ. «... εἴτα ἀνεγνώσθη ἀναφορά τινων Καλαμιωτῶν, ἀναφερόντων, ὅτι... ἐπειδὴ τοπικὴ συνήθεια εἶναι, οἱ υἱοὶ νὰ κληρονομῶσι καὶ ὅχι αἱ κόραι καὶ γαμβροί...». 25 Σεπτ.

«Ἐτι ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐπαρχιακοῦ Κριτηρίου, περὶ τῶν ἀναφορῶν τῆς τῶν Καλαμιωτῶν κληρονομίας, ὁμοῦ καὶ διάφοροι γινώμαι, ὅπου ἐδόθησαν παρὰ τινων, δι' οὗ διαπυρρύνεται, ἂν τοῦ δίδεται ἄδειαν νὰ κρίνῃ κατὰ τοὺς Νόμους τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων, ἢ κατὰ τὰς τοπικὰς συνηθείας». 26 Σεπτ. «... ἐδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Βουλευτικοῦ... περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν Καλαμιωτῶν, ὅτι νὰ τὴν θεωρήσωσι κατὰ τοὺς Νόμους...».

725

1823. Πρακτικὸν ζ' συνεδριάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν προκρίτων καὶ ἀρχηγῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐν Μεσολογγίῳ, τῆς 31 Δεκ., ἐν ἐφ. Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, φ. 6 τῆς 19 Ἰαν. 1824.
«... ι'. Οἱ στρατιωτικοὶ νὰ μὴ θεωροῦν κρίσεις, μήτε νὰ παίρνουν τζερεμέδες καὶ ἄλλα δοσίματα ἀπὸ τὸν λαόν».

726

1823. Φιρμάνιον ὑπὲρ μ. Κ ρ ή τ η ς Καλλινίκου, ἐν 266, σ. 237–245.

727

1823. Ὑποχρεώσεις τῶν «κοινῶν καγγελαρίων» τῆς νήσου Νάξου, μνημ. ἐν περιλήψει, ἐν 195, σ. 125–126.

728

1824. Πρακτικὸν τῆς ἐν Σαλῶνις ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπὸ 24 Ἀπριλίου, τῶν πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν πληρεξουσίων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἐν ἐφ. Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, φ. 36 τῆς 3 Μαΐου 1824.
«... γ'. Οὔτε πολεμικὸς οὔτε πολιτικὸς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ κάμνῃ κρίσεις ἀλλὰ νὰ διορισθῶσιν εἰς κάθε ἐπαρχίαν κριτήρια, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους...».

729

1824. Σύμβασις, 16 Νοεμβρίου, ἐν χ. Τ ρ ί κ κ ε ρ ι τοῦ Βόλου, ἐν 341, σ. 11–12.

«Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ γράμματος, δηλοποιῶ ἐγὼ ἡ Ο.Χ., ὅτι μὲ κοινήν μου γνώμην καὶ αὐτοθέλησίν του, δίδω τὸ ἐλεύθερον τοῦ πρώην ἀνὴρ μου Νικολὸ Ν. νὰ ὑπανδρευθῇ, μὲ τὸ νὰ εἵμεσθεν ἄκληροι, ὅπου τὸν φωτίσει ὁ Θεός. Λοιπὸν ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν κατασταίνω ψυχονιόν μου εἰς ὅλα μου τὰ ὑποστατικά, μητρικά μου καὶ πατρικά μου, κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἴδιον ἐξουσιαστήν. Αὐτὸς δὲ ὁ Νικολὸς νὰ μὲ περιποιεῖται καὶ νὰ μὲ διαφυλάττῃ ὡς μητέρα του καὶ νὰ κατοικῶ εἰς τὸ σπίτι του μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς... Εἰ μὲν δὲ ὁ Νικολὸς παράβῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, νὰ εἶμαι ἰδία νοικοκυρὰ εἰς ὅλον τὸ πρᾶγμα μου καὶ ὁ Νικολὸς ἀποξενωμένος... Ὅποιος δὲ ἤθελε παρέβῃ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην, νὰ ἔχῃ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας...».

